

Polední vlak

Václav Neckář

1. Nechám si jej zdát možná jednou v stáří,
sen, kterým se smějem ty a já,
ke snům patří tma, jenže ta tu schází,
a den pálí jak žhavej flák.

2. V dálce zůstává a pomalu se ztrácí
tvůj dům, co býval také mým,
kdo na cestu se dá, ať už se neobráť,
jinak zakopne i o svůj stín.

R: Tak už houká vlak někde v stráních,
polední vlak přijíždí,
jako tulák nemám stání,
život svůj se znovu učím žít.

3. Nemá cenu lhát jak při jarním tání,
naši lásku sebral kalný proud,
je to kruté snad, však není na vybrání,
po týhle řece dál je třeba plout.

R: Tak už houká vlak někde v stráních...

4. Vlaky jedou dál a vozí bez přestání
šťastné, i ty s hlavou svěšenou,
snad se podobá život cestám tratí,
když je tunel, chvíli jedeš tmou.

R: Tak už houká vlak někde v stráních...